

som nybagt Kandidat en kort Tid havde været Lærer i et københavnsk Pigeinstitut, og at hans Erindringer fra den Tid ikke hørte til de lyseste.

»Jeg kan endnu vaagne midt om Natten af Skræk, fordi jeg har drømt, at jeg igen staar foran Døren og skal ind i Klasseværelset. Jeg tror, at bare det, at jeg vilde være Præst, gjorde mig lidt komisk i de unge Damers Øjne. De kom bestandig med de taabeligste Spørgsmaal til mig i den Anledning. Jeg skammede mig tidt for mine Medlærere paa Grund af den Uro, der var i Klassen.«

Jytte tænkte ved sig selv, at de unge Pigebørn naturligvis allesammen havde været forelskede i ham, og den naive Mand havde ikke forstaaet det.

»Hvad var det for en Skole, De underviste i?«

»Det var Magda Evsens Institut paa Østerbro.«

»Naa ja, det har nu heller aldrig haft det bedste Lov paa sig.«

»Ikke det? Nej, det kan jo være. Jeg maa ofte tænke paa, hvad der vel er bleven af mine gamle Elever. Der var virkelig saa meget godt i mange af dem. Det var bare, som om hverken Sorg eller Glæde rigtig kunde faa nogen Magt over dem. Men det gælder jo forresten om de fleste Mennesker.«

Nu talte de lidt om Hovedstadslivet og dets mange Adspredelser, og Præsten syntes, at Folk ikke engang tog deres Fornøjelser rigtig alvorlig. De jog fra